



Nieuwsbrief VEAN ERF Updates

Nummer 12, 2022

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2022:2913](#) 23-08-2022

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2022:7000](#) 09-08-2022

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2022:6989](#) 09-08-2022

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2022:2349](#) 02-08-2022

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2022:2050](#) 26-07-2022

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2022:2304](#) 26-07-2022

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2022:5964](#) 12-07-2022

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2022:1775](#) 05-07-2022

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2022:6784](#) 12-08-2022

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2022:4948](#) 14-07-2022

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2022:7962](#) 13-07-2022

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2022:7958](#) 06-07-2022

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2022:5882](#) 14-06-2022

RECHTSPRAAK

Lening is geen voorschot op erfenis.

In de loop der jaren heeft X meerdere bedragen van zijn ouders geleend. In daartoe opgemaakte en door hem getekende documenten verplichtte hij zich tot terugbetaling, hetgeen hij ook een paar keer heeft gedaan, maar meestal stelde hij zich op het standpunt dat hij daarvoor geen geld had. Enkele jaren na het overlijden van zijn vader in 2018 zegt moeder de leningen op en eist terugbetaling. Het hof verwerpt het verweer van X dat de bedragen een voorschot zijn op diens erfenis. X draagt daartoe geen enkel argument aan en dit staat ook niet genoemd in de getekende documenten, terwijl dit wel voor de hand had gelegen als dit werkelijk was afgesproken. Het hof oordeelt dan ook dat wel degelijk sprake is van geldleningovereenkomsten.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 12-07-2022

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2022:5964

Zaaknummer: 200.296.444

Rechters: J. Sap, C.G. ter Veer en J. Israël

Wetsartikelen:



RECHTSPRAAK

Tuchtrechter acht het pas na 160 dagen versturen van een eerste herinneringsrappèl aan 90-jarige testatrice onzorgvuldig.

Na zijn defungeren is oud-notaris Y als adviseur verbonden gebleven aan het kantoor van notaris Z. In die hoedanigheid stuurt hij een concepttestament naar de op leeftijd zijnde moeder van A. Na het overlijden van moeder blijkt dat dit testament nimmer is gepasseerd, hetgeen A de onder verantwoordelijkheid van notaris Z handelende Y verwijt. Weliswaar rust de eerste verantwoordelijkheid voor ondertekening van het concepttestament bij moeder, maar er waren in dit geval bijzondere omstandigheden op grond waarvan de oud-notaris meer initiatief had moeten nemen om vast te stellen of moeder haar testament wel of niet wilde wijzigen. Vlak na het verzenden van het concepttestament werd moeder 91 jaar oud. Bij een zodanig hoge leeftijd is het versturen van een eerste rappèl na 160 dagen te lang en daarmee niet zorgvuldig. Bovendien betrof het testament een wezenlijke wijziging van de erfdelen binnen de groep van wettelijke erfgenamen. Naar het oordeel van het hof had de oud-notaris in deze omstandigheden de noodzaak moeten voelen eerder te rappelleren en actief bij moeder na te gaan of zij haar testament nog wilde wijzigen. Ook al is het met name oud-notaris Y geweest die de verwijtbare handelingen heeft verricht, dit handelen dient notaris Z te worden aangerekend en het hof acht de oplegging van de maatregel van waarschuwing gerechtvaardigd.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 26-07-2022

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2022:2304

Zaaknummer: 200.304.124/01 NOT

Rechters: H.T. van der Meer, J.W.M. Tromp en B.J.M. Gehlen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Vruchtgebruik woning wordt onder bewind gesteld omdat vruchtgebruikster ernstig tekortschiet.

Na het overlijden van erflater is in 2005 conform diens uiterste wil door zijn dochter en enig erfgenaam het recht van vruchtgebruik gevestigd ten gunste van erflaters tweede echtgenote A op de nalatenschap, waaronder een woning. Nadat A de woning in januari 2018 heeft verlaten om permanent in een verzorgingstehuis te gaan wonen, is na een jaar leegstand een zoon van A in de woning gaan wonen. In eerste aanleg heeft de rechtbank op verzoek van de dochter geoordeeld dat A ernstig tekortschiet in haar verplichtingen als vruchtgebruikster en haar vruchtgebruik van de woning voor de duur van een jaar onder bewind gesteld, met benoeming van een derde tot bewindvoerder (art. 3:221 BW). In beroep verwerpt het hof de stelling dat een wettelijke grondslag ontbreekt voor de benoeming van een derde. Ook volgt het hof het oordeel van de rechtbank dat het leeg laten staan en niet onderhouden van de woning gedurende een jaar een tekortkoming vormt in de nakoming van de verplichtingen door de vruchtgebruikster. Door de onduidelijke titel op grond waarvan de zoon de woning bewoont, bestaat een risico dat die bewoning als huur zal worden aangemerkt in de zin van Boek 7 BW waardoor de dochter (zonder daar toestemming voor te hebben gegeven, zoals art. 3:217 lid 2 BW vereist) na het overlijden van A te maken kan krijgen met een beroep op huurbescherming. Ook dit is in strijd met de zorg die een goed vruchtgebruiker in acht heeft te nemen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 09-08-2022

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2022:6989

Zaaknummer: 200.285.892

Rechters: J.H. Lieber, M.L. van der Bel en R.E. Brinkman

Wetsartikelen:



RECHTSPRAAK

Hoewel het legaat niet is afgegeven door de erfgenamen, is daarmee nog niet gegeven dat onrechtmatig is gehandeld jegens de legataris. De vordering tot afgifte van het gelegateerde is inmiddels verjaard.

Na het overlijden van erflater in 1986 is in 1993 een tot de nalatenschap behorend perceel grond in Suriname door diens erfgenamen toegedeeld aan X, één van hen. Het betreffende perceel was echter door erflater in zijn in 1979 gemaakte testament gelegateerd aan zijn niet-erkend kind Y. In eerste aanleg heeft de rechtbank de vordering van Y om X te veroordelen het testament uit te voeren en het legaat af te geven, afgewezen op de grond dat de vordering daartoe is verjaard (art. 3:310 lid 1 BW). Het hof bekrachtigt deze uitspraak nu X niet onrechtmatig heeft gehandeld jegens Y en de rechtsvorderingen zijn verjaard. Het hof volgt de uitleg van X dat de door de erfgenamen ingeschakelde notaris het testament van erflater over het hoofd heeft gezien omdat dit verkeerd was geregistreerd in het Centraal Testamentenregister in Suriname. De vermeende opzettelijke verzwijging van het legaat en het daaruit voortvloeiend onrechtmatig handelen staan dan ook niet vast. De verjaring van de vordering ex artikel 3:310 lid 1 BW en artikel 73 OBW is in beroep niet in geschil, wel de vraag of het beroep daarop onaanvaardbaar is. Al met al is het hof van oordeel dat hier geen sprake is van een zodanig uitzonderlijk geval dat daarvan sprake is. Hetzelfde geldt voor de stelling van Y dat de opzettelijke verzwijging grond is (art. 3:321 lid 1 onder f BW) voor verlenging van de verjaringstermijn. Er is – zo het hof – immers geen sprake van opzettelijke verzwijging en bovendien is de vordering niet ingesteld binnen de verlengde termijn van zes maanden na het verdwijnen van de verlengingsgrond.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 09-08-2022

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2022:7000

Zaaknummer: 200.301.845

Rechters: J.H. Lieber, R. Prakke-Nieuwenhuizen en J.U.M. van der Werff

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Schuldbekentenis overledene komt slechts vrije bewijs kracht toe.

In een zaak met een veelheid aan geschilpunten is onder meer in geschil wat de bewijskracht is van een aantal schuldbekentenissen van overledene wegens (kort en goed) door X verrichte werkzaamheden. De erfgenamen betwisten dat X in opdracht van overledene substantiële werkzaamheden heeft verricht en daarmee het bestaan van de schulden uit hoofde van de gestelde overeenkomsten van opdracht. De rechtbank stelt voorop dat ex artikel 158 lid 1 Rv aan de schuldbekentenissen slechts vrije bewijskracht toekomt nu de overledene de stukken niet geheel met de hand heeft geschreven en ze evenmin zijn voorzien van een goedkeuring die de geldsom voluit in letters vermeldt. Vervolgens moet worden beoordeeld welke waarde dan wel aan deze stukken kan worden gehecht. Het feitencomplex leidt de rechtbank tot het oordeel dat van X in redelijkheid had mogen worden verwacht dat hij nader zou hebben onderbouwd op welke grond de overledene schuld zou hebben moeten of willen erkennen. Hieraan verbindt de rechtbank de conclusie dat de vordering van X uit hoofde van de schuldbekentenissen niet met voldoende concrete feiten is onderbouwd.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 06-07-2022

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2022:7958

Zaaknummer: C/09/588612 / HA ZA 20-182

Rechters: I.A.M. Kroft

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Niet-ontvankelijkheidsverweer afgewezen nu eiseres handelt als schuldeiser in de nalatenschap van overledene en daarom in casu zelfstandig kan optreden.

Na het overlijden van vader X kreeg dochter A een niet-opeisbare vordering op haar stiefmoeder Z. Over de omvang van de vordering zijn A en Z het nimmer eens geworden. Hetzelfde geldt – na het overlijden van Z – tussen A en de erfgenamen van Z over de inmiddels opeisbare vordering. Thans vordert X dat de rechtbank de geldvordering op grond van artikel 4:15 BW vaststelt. Het hiertegen op artikel 4:198 BW gebaseerde niet-ontvankelijkheidsverweer gaat niet op. Krachtens dit artikel kunnen – zo de rechtbank – vereffenaars van een nalatenschap alleen gezamenlijk optreden. Van zo'n situatie is in dit geval geen sprake. X vordert, als schuldeiser in de nalatenschap van haar stiefmoeder Z, dat de hoogte van haar erfdeel in de nalatenschap van haar vader X wordt vastgesteld. Voor zo'n vordering heeft zij niemands medewerking nodig. Wel moeten alle erfgenamen van stiefmoeder Z in zo'n procedure zijn betrokken. Dit laatste is het geval. Ter zake van de vaststelling van de vordering overweegt de rechtbank dat dit ex artikel 4:15 BW door de kantonrechter en niet de rechtbank gebeurt, maar desondanks verwijst de rechtbank de zaak niet door. Reden is dat ter zitting bleek dat alle partijen behoefte hebben aan een snelle beslissing en er geen bezwaar tegen hebben als de rechtbank de zaak verder afdoet. Vervolgens stelt de rechtbank de vordering vast.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 13-07-2022

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2022:7962

Zaaknummer: C/09/617547 / HA ZA 21-803

Rechters: J. Brandt

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Notaris handelt niet verwijtbaar door onderfde legitimarissen te informeren nadat deze haar na het overlijden hebben benaderd.

Erflater heeft zijn drie kinderen onderfd en in een tweetrapsmaking zijn kleindochter tot enig (bezwaarde) erfgenaam benoemd. In zijn testament heeft erflater tevens de uitdrukkelijke wens uitgesproken de onderfde kinderen niet te informeren over hun onterving. Verder is bepaald dat de notaris alleen inzage geeft in het testament van erflater voor zover dit voor de betreffende rechthebbende noodzakelijk is om zijn/haar positie te bepalen.

Tijdens een bespreking vlak na het overlijden van erflater heeft de notaris de drie kinderen over hun onterving en hun legitieme rechten geïnformeerd. Klager is de vader van de kleindochter alsmede haar meerderjarigen- en testamentair bewindvoerder. Klager verwijt de notaris dat zij tegen de wil van erflater in heeft gehandeld door diens kinderen te informeren over hun onterving. Het tuchthof volgt de lijn in eerste aanleg: de notaris heeft niet uit eigen beweging de onderfde kinderen geïnformeerd. Het hof verwerpt de stelling dat de ratio van het testament is dat erflater überhaupt niet wenste dat de onderfde kinderen zouden worden geïnformeerd. Uit artikel 49 lid 1 en 2 Wna volgt dat onderfde versterferfgenamen rechten ontleen aan de inhoud van een testament waarin zij zijn onderfd. Uit de passage over de beperkte inzage volgt, zo het hof, dat erflater zich ervan bewust was dat de notaris aan de onderfde kinderen informatie zou moeten verstrekken. Erflater kan bovendien niet verhinderen dat de notaris uitvoering geeft aan de ambtsplicht die is opgenomen in artikel 49 Wna.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 05-07-2022

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2022:1775

Zaaknummer: 200.298.372/01 NOT

Rechters: J.H. Lieber, H.T. van der Meer en M. Bijkerk

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De term eeuwigdurend impliceert niet dat een absolute garantie is verstrekt dat een grafrecht ook daadwerkelijk eeuwigdurend is.

Na de begrafenis van haar vader betaalt A de nota van de begraafplaats niet. A stelt primair dat de begraafplaats toerekenbaar tekortschiet omdat anders dan vermeld in de overeenkomst de begraafplaats geen absolute garantie geeft dat sprake is van een uitsluitend en eeuwigdurend grafrecht. De kantonrechter overweegt dat 'eeuwigdurend' geen gebruikelijke juridische term is, en dat is bedoeld om beëindiging op een andere manier dan door opzegging uit te sluiten. Het subsidiaire dwalingsverweer wijst de kantonrechter af aangezien de door A verwachte (en verlangde) garanties gebaseerd zijn op een onjuiste uitleg die A heeft gegeven aan de door de begraafplaats verstrekte informatie. Die verstrekte informatie zelf is niet onjuist| het is de interpretatie van A waar het aan schort. In die omstandigheid is er geen sprake van aantastbaarheid van de overeenkomst.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 12-08-2022

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2022:6784

Zaaknummer: 9568833 CV EXPL 21-39663

Rechters: K.J. Bezuijen

Wetsartikelen:



RECHTSPRAAK

Opleggen navorderingsaanslag erfbelasting niet in strijd met Unierecht en voortvarendheidsvereiste.

Nadat X in 2002 de erfenis van erflater beneficiair heeft aanvaard, is in 2019 een navorderingsaanslag erfbelasting opgelegd omdat in de aangifte een buitenlandse rekening niet is aangegeven. Thans is in geschil of artikel 66 lid 4 SW 1956 strijd oplevert met het Unierecht en of is voldaan aan het voortvarendheidsvereiste. De rechtbank stelt dat er geen strijd is met het Unierecht omdat de inspecteur de verlengde navorderingstermijn niet heeft gebruikt op een wijze die verder gaat dan noodzakelijk is om het doel van het artikel te bereiken. Het voortvarendheidsvereiste is niet geschonden omdat er veelvuldig contact is geweest met X en er geen periode van meer dan zes maanden is geweest waarin er geen contactmoment is geweest tussen de Belastingdienst en X.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 14-06-2022

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2022:5882

Zaaknummer: 21 _ 3971

Rechters: P.J.J. Vonk

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Overlijdensdatum is de peildatum voor de bepaling van de inbrengwaarde van een (aan een erfgenaam) gelegateerd goed.

In een zaak met een grote hoeveelheid aan geschilpunten komt onder meer aan de orde welke de peildatum is voor de vaststelling van de inbrengwaarde van een goed dat is gelegateerd onder de verplichting de waarde (in casu: in het economisch verkeer met agrarische bestemming) in te brengen in de nalatenschap (c.q. met het erfdeel van de legataris te verrekenen). Volgens het hof is dit de overlijdensdatum en moet niet (op basis van art. 3:166 BW) worden uitgegaan van de waarde op de datum van feitelijke verdeling. Het krachtens het legaat leveren van de woning aan een erfgenaam is niet aan te merken als een verdeling, maar als nakoming van een voor rekening van de nalatenschap komende schuld aan die erfgenaam in de zin van artikel 3:182 BW. De sedert het overlijden in 2013 inmiddels verstreken tijd maakt niet dat op grond van redelijkheid en billijkheid van die hoofdregel moet worden afgeweken. Volgens het hof houden partijen elkaar in een wurggreep door het innemen van onwrikbare standpunten. Aan het feit dat het na zoveel jaar nog niet is gelukt om een verdeling tot stand te brengen zijn alle partijen debet. Het feit dat het gelegateerde in waarde is gestegen is onvoldoende grond voor het verleggen van de peildatum. Het is naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar dat de erfgenaam/legataris daarvan profiteert.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 02-08-2022

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2022:2349

Zaaknummer: 200.285.695/01

Rechters: J. Jonkers, A.R. Sturhoofd en M.C. Schenkeveld

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Gedrag van een notaris jegens een advocate is niet hetgeen van een professioneel notaris mag worden verwacht.

A kan wegens detentie niet zelf aanwezig zijn bij de ondertekening van een akte van levering. In dat kader spreekt de advocate van A met de notaris af dat zij een – door de notaris opgestelde – volmacht zal laten ondertekenen door A. De vervolgens door de advocate per e-mail aangeleverde ondertekende volmacht voldoet niet aan de gemaakte afspraak, hetgeen de notaris in niet mis te verstane bewoordingen aan de advocate laat weten. In overleg met de notaris laat de advocate de volmacht opnieuw ondertekenen. Als de advocate deze ondertekende volmacht op het notariskantoor langsbrengt, ontstaat een woordenwisseling tussen de notaris en de advocate. De notaris dient nog diezelfde dag een klacht in over de advocate bij de lokale deken van de Orde van Advocaten.

In onderhavige procedure verwijt de advocate de notaris diens grievende uitlatingen en de wijze waarop zij door hem is bejegend, hetgeen niet is zoals van een professionele notaris mag worden verwacht. Ook verwijt zij hem misbruik van klachtrecht. Dit laatste verwijt acht het hof ongegrond nu niet is komen vast te staan dat de notaris zijn klacht bij de lokale deken heeft ingediend om de advocate te beletten een klacht tegen de notaris in te dienen. De gedragingen van de notaris acht het hof een notaris onwaardig. Aangezien in het verleden aan de notaris vanwege soortgelijk gedrag tuchtrechtelijke maatregelen zijn opgelegd, is sprake van strafverzwarende omstandigheden. Verzachtend is daarentegen dat de notaris zelfinzicht heeft getoond (hij heeft zijn excuses aangeboden en is in therapie gegaan). Dit alles brengt het hof ertoe om de duur van de maatregel – schorsing in de uitoefening van het ambt – te beperken tot één week.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 26-07-2022

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2022:2050

Zaaknummer: 200.303.799/01 NOT

Rechters: J.H. Lieber, A.R. Sturhoofd en J.T.A. van der Stok

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Klaagster slaagt niet in het bewijs van de stelling dat het Nederlandse notariskantoor onrechtmatig heeft gehandeld door bij het opstellen van testamenten onvoldoende oog te hebben voor c.q. te wijzen op de implicaties voor het Belgisch successierecht van de huwelijkse voorwaarden van een in België wonend echtpaar.

In 2010 heeft een notariskantoor op verzoek van een reeds meer dan tien jaar in België wonend en door een advocaat bijgestaan echtpaar testamenten opgesteld. In dat kader heeft het notariskantoor inzage gekregen in de in 1989 door het echtpaar opgestelde huwelijkse voorwaarden, welke toen niet zijn aangepast. In 2014 overlijdt een van de echtelieden en is door de langstlevende Belgisch successierecht verschuldigd. De langstlevende verwijt het notariskantoor dat bij het opmaken van de testamenten een beroepsfout is gemaakt (ex art. 6:162 BW) doordat de implicaties van het in stand laten van de huwelijkse voorwaarden niet c.q. onvoldoende aan bod zijn gekomen; ook is niet geadviseerd om een Belgische deskundige in te schakelen. Bij wijziging van de voorwaarden had minder Belgisch successierecht verschuldigd kunnen zijn. Het hof concludeert dat de stelling dat de huwelijkse voorwaarden niet zijn besproken bij de advisering over de testamenten, niet is komen vast te staan. Daarmee komt het hof tot het oordeel over de vraag of het gegeven advies (aanpassing huwelijksvoorwaarden was niet nodig evenmin als het inschakelen van een Belgische deskundige) onjuist was. Voor het inschakelen van de Belgische deskundige acht het hof van belang dat het echtpaar door een advocaat werd bijgestaan die weliswaar niet deskundig is op het gebied van het Belgische recht, maar van wie wel verwacht mag worden dat hij de implicaties van de door geïntimeerden gegeven uitleg over de onzekerheden en risico's verbonden aan de huwelijkse voorwaarden, kon overzien. Vervolgens concludeert het hof dat het bewijs niet is geleverd dat het advies onjuist was.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 23-08-2022

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2022:2913

Zaaknummer: 200.286.907_01

Rechters: L.S. Frakes, T.J. Dorhout Mees en B.A. Meulenbroek

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Meerderjarigenbewindvoerder krijgt machtiging tot verwerping van een in België opgevallende nalatenschap.

X is erfgenaam van Y, van wie aannemelijk is dat diens laatste woonplaats zich in België bevond. Het vermogen van X is onder meerderjarigenbewind gesteld. De bewindvoerder verzoekt (art. 1:441 BW jo. 4:193 lid 1 BW) de kantonrechter machtiging om namens X de nalatenschap te verwerpen. Reden voor het verzoek is dat de nalatenschap hoogst waarschijnlijk negatief is, en X niet vaardig genoeg is om – na beneficiaire aanvaarding – de nalatenschap te vereffenen. Daarbij komt dat de broer van X weigert om inzage in de relevante stukken te verlenen. De kantonrechter stelt tot kennisneming van het verzoek bevoegd te zijn. De nalatenschap is weliswaar in België opgevallend, waardoor deze in beginsel door Belgisch recht wordt beheerst (art. 4 EEV), maar X woont in Nederland. Het verzoek strekt tot bescherming van het vermogen van X en ex artikel 5 lid 1 HVV is de gerechtelijke autoriteit van de gewone verblijfplaats van X, bevoegd om maatregelen te nemen die strekken tot de bescherming van diens persoon of vermogen. Dit nog niet geratificeerde verdrag kan anticiperend worden toegepast (ECLI:NL:HR:2019:1239). De kantonrechter constateert dat het verzoek krachtens artikel 13 lid 1 HVV naar Nederlands recht moet worden beoordeeld en dat, gezien de toelichting bij het verzoek, de gevraagde machtiging wordt verleend. De kantonrechter bepaalt verder dat de bewindvoerder de verwerping niet alleen in het Nederlands boedelregister moet inschrijven (art. 13 EEV jo. art 2 lid 2 Uitvoeringswet Verordening erfrecht), maar ook de ter zake bevoegde Belgische autoriteit daarvan in kennis moet stellen.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 14-07-2022

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2022:4948

Zaaknummer: 9945545 OV VERZ 22-5838

Rechters: Eijssen-Vruwink

Wetsartikelen: